

Výroční zpráva Nadačního fondu Klíček 2019

Stručné představení organizace

Nadace Klíček byla zaregistrována OÚ Prahy 8 dne 4. října 1991. V souladu s později přijatým nadačním zákonem byla následně přeregistrována na Nadační fond Klíček – ten byl do nadačního rejstříku vedeného Krajským obchodním soudem v Praze zapsán dne 3. října 2000 a je plným právním nástupcem Nadace Klíček.

IČO: 45247234

Bankovní spojení: 21130111/0100, KB Praha Východ

Sídelní adresa: Renoirova 654, 152 00 Praha 5

Kontakt: Malejovice 22, 285 04 Uhlířské Janovice

Telefon: 775 204 109, 603 204 109, 327 544 043

E-mail: klicek@klicek.org

Internetové stránky:

<http://www.klicek.org>

<http://www.detivnemocnici.cz>

Hlavní cíle (dle statutu Nadačního fondu Klíček)

- Zlepšovat životní podmínky vážně nemocných dětí a jejich rodin
- Napomáhat návratu přirozených a obyčejných věcí do života vážně nemocných a hospitalizovaných dětí
- Posilovat roli rodiče v péči o nemocné dítě
- Pomáhat při zavádění funkce herního pracovníka a dobrovolníka na dětská oddělení
- Vybudovat dětský hospic
- Podporovat zodpovědný a ohleduplný přístup k vlastnímu životu, k druhým lidem a okolnímu světu, inspirovat k uvažování v souvislostech
- Posilovat občanské chování, zejména ve vztahu jedinec x instituce
- Otevírat diskusi o otázkách nemoci, umírání a smrti a odstraňovat bariéry mezi světem „zdravých“ a světem „nemocných“.

Personální obsazení

Správní rada:

Bc. Csaba Farkas (*předseda*)

Mgr. Markéta Hoskovcová (*místopředsedkyně*)

Mgr. Tomáš Novotný

Ing. Helena Vonásková

Jiří Suchánek

Dozorčí rada:

Michal Richter

Milan Vrbata

RNDr. Vladimír Zbranek (*předseda*)

Zaměstnanci: (*)

Markéta Královcová (*ředitelka*)

Jiří Královec (*koordinátor projektů, sociální pracovník*)

Čestný výbor:

Clara Istlerová, Luděk Rejchrt, Zdeněk Svěrák, Sestra Frances Dominica

(*)

Na realizaci společných projektů se dlouhodobě podílejí také zaměstnanci Sdružení Klíček a dobrovolníci obou organizací.

Z nadační práce v roce 2019

SVĚPOMOCNÁ RODIČOVSKÁ UBYTOVNA

Historické shrnutí

Svépomocná ubytovna pro rodiče (a další blízké) nemocných dětí, které se léčí ve Fakultní nemocnici v Praze-Motole, představovala od roku 1993, kdy vznikla, důležitou část naší praktické práce, a především velkou pomoc pro stovky mimopražských rodin ročně.

Na velmi malé ploše 120 m² (z toho polovinu představovaly pokoje a polovinu zázemí – koupelny, toalety a sklad) poskytovala rodinám domácí prostředí, co nejlepší podmínky pro dny trávené mimo domov a podle potřeby (a našich možností) také individualizovanou praktickou podporu v různých životních situacích. Od samého počátku své existence se úspěšně snažila dávat víc, než jen střechu nad hlavou: posilovala rozměr mezilidské solidarity a občanské uvědomělosti a rodinám nemocných dětí nabízela vřelou a přátelskou pomoc v obtížné situaci, jakou onemocnění a léčba dítěte představuje.

Od začátku byla koncipována jako ubytovna svěpomocná, což znamená, že se ubytovaní rodiče na jejím chodu do určité míry sami podíleli: podle svých aktuálních možností pomáhali například s úklidem společných prostor, s praním a žehlením ložního prádla, či se správou základní ubytovací agendy v hodinách, kdy na ubytovně nebyla přítomna naše služba.

Navzdory velmi skromným podmínkám ubytovna každoročně poskytla cca 2.500 noclehů 800 lidem – což podle statistik FNM odpovídalo zhruba třetině rodičů, ubytovávaných nemocnicí.

Největším problémem, se kterým jsme se léta potýkali, byla velmi omezená kapacita prostor – od roku 1995 jsme se na vedení FNM průběžně obraceli s žádostmi o pozemek či objekt, kde by bylo ve spolupráci s nemocnicí možné zřídit samostatné rodičovské středisko s lepším zázemím, a opakovaně jsme rovněž usilovali o to, abychom i za stávajícího uspořádání získali alespoň trochu prostoru navíc.

Naposledy jsme takovou žádost přednesli 26. dubna 2016 na schůzce s ředitelem nemocnice, JUDr. Ing. Miloslavem Ludvíkem, MBA., a jeho náměstký – schůzka se uskutečnila z našeho popudu. Ředitel nemocnice nám ovšem místo jednání oznámil, že s ubytováním musíme skončit. Jako hlavní argument uváděl novelu zákona 219/2000 Sb. o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, která vstoupila v platnost v březnu 2016, a údajný tlak ministerstva financí. Podle našich zjištění novela nepřinesla ve vztahu k naší práci žádnou změnu – povinnosti při správě státního majetku jsou pro nemocnici v principu stejné od roku 2000, kdy zákon vstoupil v platnost, tedy po celou dobu, kdy byl JUDr. Ing. Ludvík v ředitelské funkci. Také oslovení zástupci ministerstva financí potvrdili, že z jejich strany k žádnému tlaku nedochází a že dalšímu fungování naší ubytovny z pohledu ministerstva žádný principiální problém nebrání. Jako další problém ředitel Ludvík uvedl údajnou neexistenci smlouvy mezi nemocnicí a Klíčkem – zjevnou existenci smluvního vztahu mu doložil náš právní zástupce. Následně začal ředitel Ludvík tvrdit, že nemocnice Klíčkem spravované prostory naléhavě potřebuje pro jiný účel, nebyl však schopen uvést, o jaký účel jde – v průběhu následujících měsíců se informace, které nemocnice v této věci podávala, zásadně měnily.

Úmysl zrušit naši svěpomocnou ubytovnu vyvolal značný zájem médií, a také vznik petice za její zachování – petici během několika měsíců podepsalo v papírové podobě více než 13.000 lidí z celé České republiky. Vzhledem k počtu podpisů se jí zabýval i Petiční výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR. Jeho jednání se uskutečnilo 20. září, vedla jej předsedkyně výboru, komunistická poslankyně a ctitelka Fidela Castra, Zuzka Bebarová-Rujbrová, která pouze dala zaznít jak stanovisku petentů, tak stanovisku nemocnice, aniž obsah jednotlivých výpovědí sebemeně kriticky zkoumala – výbor tak prostě splnil svou povinnost a petici "projednal". Podstatně poctivější přístup zvolil petiční výbor Senátu Parlamentu ČR – podrobněji dále v textu.

Navzdory slibům vedení nemocnice o tom, že bude o pokračování spolupráce s Klíčkem dále jednat, jsme byli ke dni 31. října 2016 nuceni užívané prostory vystěhovat. Byl to po 23 letech dobré služby velmi těžký krok – a stále se nevzdáváme naděje, že naši službu bude možné v nějaké formě znovu obnovit.

Ve čtvrtek 20. dubna 2017 se peticí za zachování naší svěpomocné rodičovské ubytovny zabývalo senátní plénum. Z nám neznámého důvodu byli k jednání – s právem účastnit se rozpravy – přizváni i zástupci nadačního fondu spojeného s fastfoodovou společností McDonalds, ač se jich naše petice nijak netýkala. Pokud jsme vznesli otázku, proč vedení Fakultní nemocnice v Motole na jedné straně naši aktivitu ruší a aktivitu spojenou s McDonaledem naopak velmi aktivně propaguje, byla to otázka směřující výhradně na představitele nemocnice, nikoli na zástupce McDonaledem zřízené charity.

Senát 47 hlasy ze 60 přítomných senátorů (13 senátorů se hlasování zdrželo) beze změn přijal návrh usnesení v té podobě, v jaké je pečlivě připravil výbor, který naši petici několik měsíců projednával – a i když usnesení není závazné ani vymahatelné, je to výsledek, z něž máme velkou radost. I kdyby nic jiného, Senát svým usnesením pomohl stav věci rozkrýt a objektivně pojmenovat – a tím, doufejme, přispět i k hledání dalších cest.

Záznam celé schůze je k dispozici na webové stránce Senátu – zde lze najít jak písemný přepis celé schůze (naše petice byla druhým bodem v pořadí), tak audio– i videozáznamy jednotlivých vystoupení: <http://bit.ly/2ovGcVs>. (Zvuková nahrávka samotného jednání o petici je zde: <http://bit.ly/2pIj2Nx>, videozáznam zde: <http://bit.ly/2o9fIDu>.)

Souběžně se snahami o opětovný návrat naší svépomocné ubytovny do areálu Fakultní nemocnice v Motole zároveň usilujeme o vybudování nezávislé rodičovské ubytovny v těsném sousedství nemocnice. Ve spolupráci se zástupci Městské části Praha 5 se ještě koncem roku 2016 podařilo vytipovat vhodný pozemek pro potenciální stavbu, architektonickou studii v rekordním čase vypracoval známý architekt David Vávra. V dubnu 2017 odsouhlasila náš projektový záměr Rada MČ Praha 5.

Vývoj událostí kolem ubytovny byl natolik pestrý, že není v možnostech výroční zprávy plně jej zachytit – podrobnější informace lze nalézt na samostatné a průběžně aktualizované webové stránce www.klicek.org/motol.

Vývoj v roce 2019

Protože jsme v tomto roce v Praze nedisponovali žádnými prostory, v nichž bychom mohli mimopražským rodičům hospitalizovaných dětí nabízet ubytování, měla naše aktivita na tomto poli dvojí podobu – nabízeli jsme jednak informační a mediační asistenci (a to i telefonicky v rámci celé ČR), jednak možnost ubytování v Malejovicích se zajištěním dopravy do Prahy a zpět.

Rodiny, které se na nás s žádostí o ubytování obracely, jsme primárně směřovali na ubytovací kancelář motolské nemocnice – opakovaně jsme byli svědky toho, že požadované služby (jakkoli ne vždy v ideální kvalitě) rodičům zajistila teprve jejich poučená argumentace, a zejména pak odkaz na to, že nemocnice při rušení naší ubytovny veřejně deklarovala, že sama zajistí to, co předtím zajišťovaly Nadační fond a Sdružení Klíček.

Rodinám jsme začali nabízet také možnost přenocování v nadačním domě v Malejovicích současně se zajištěním dopravy z Prahy a zpět. Dojezdová doba mezi Malejovicemi a Fakultní nemocnicí v Motole je zpravidla kratší než jedna hodina – a ačkoli se možnost malejovického ubytování může v souvislosti s hospitalizací v pražské nemocnici jevit jako nepraktická, osvědčila se v situacích, kdy nemocné dítě přijela navštívit početnější rodina, a také tehdy, byl-li pobyt v nemocnici krátkodobý, například za účelem plánované kontroly či vyšetření.

V průběhu roku jsme také pracovali na doplňování a upřesňování projektu zamýšlené novostavby rodičovské ubytovny, navržené ak. arch. Davidem Vávrou.

Dne 31. října jsme si připomněli třetí výročí vystěhování naší ubytovny z areálu FNM – stejně jako v předešlém roce jsme na místě budoucí novostavby, na úzkém pozemku mezi ZŠ Weberova a košířským hřbitovem, postavili oranžový stánek, v němž se kolemjdoucí mohli seznámit s naší dosavadní prací i plány do budoucna.

Ve výroční den jsme se také znovu obrátili dopisem na ředitele FNM JUDr. Ing. Ludvíka – tradičně jej žádáme mj. o to, aby do vybudování novostavby umožnil návrat naší svépomocné ubytovny na půdu FNM a pozastavujeme se nad tím, proč státní nemocnice, která bez dostatečného zdůvodnění zablokovala naši práci ve prospěch svých pacientů, zároveň zvýhodňuje organizaci zřízenou nadnárodním fastfoodovým řetězcem, která je navíc pevnou součástí jeho marketingové strategie.

DĚTSKÝ HOSPIC

Představení konceptu a práce

Dětský hospic je zařízením, které se přes svůj název a určité společné rysy v mnoha ohledech výrazně liší od hospice pro dospělé: jiná je nejen cílová skupina, ale také kapacita zařízení a povaha a převládající typ poskytované péče a podpory.

Náš projekt dětského hospice vychází z konceptu vytvořeného v 80. letech zakladatelkou dětské hospicové péče (*a od roku 2014 členkou našeho čestného výboru*), Sestrou Frances Dominikou z Oxfordu – s ní sdílíme jak étos, tak filosofii přístupu k nemocným dětem a jejich blízkým; ona sama v této souvislosti zavedla pojem „rozšířeného přátelství“ („*extended friendship*“).

Podstatou tohoto přístupu je individuální praktická pomoc, která respektuje vůli, aktuální potřeby a individuální příběh každé rodiny: nejde primárně o vstupování dalších specialistů do životního prostoru nemocného a jeho blízkých, ale o nabídku pokorného (*byť aktivního*) doprovázení v tom nejhlubším smyslu slova. Dětská hospicová péče (*a původně hospicová péče obecně*) se dotýká témat, která přesahují veškerou odbornost a vztahují se k základním otázkám lidského života a nazírání jeho smyslu.

To, co dětské hospice dělají, dnes také v určitém smyslu jen supluje někdejší úlohu širší rodiny a solidárního obecního společenství – a důležitou součástí našeho snažení je současně obojí znovu posilovat, a tím zároveň zlepšovat postavení rodin s nemocnými dětmi a snižovat počet nutných specializovaných intervenčních vstupů ze strany externích pomáhajících subjektů. Dětská hospicová péče se nekryje s péčí paliativní – je s ní v určitých ohledech souběžná a v určitých ohledech je vůči ní doplňková.

Cílovou skupinou dětského hospice jsou rodiny dětí, u nichž byla diagnostikována život omezující nebo život ohrožující choroba; děti se svými blízkými zpravidla přijíždějí do dětského hospice opakovaně, často po řadu let (*v závislosti na charakteru a prognóze konkrétního onemocnění*). Na rozdíl od hospice pro dospělé jsou zde ale možné i pobyty dětí, u nichž je i z lékařského hlediska naděje na uzdravení – i proto se v anglosaském světě jeden čas uvažovalo o tom, zda termín „dětský hospic“ nenahradit slovem „respic“, nakonec však většinou převážila terminologie původní.

Samostatnou oblastí práce je samozřejmě podpora pozůstalých (*nejčastěji rodičů, prarodičů a sourozenců, ale někdy také jiných rodinných příslušníků a přátel*) – má jednak podobu pomoci bezprostředně po úmrtí dítěte, jednak podobu dlouhodobé, časově neohraničené podpory.

Principy fungování dětského hospice jsou formou otázek a odpovědí shrnuty v materiálu nazvaném "Co Vás možná napadne, když se řekne dětský hospic": <http://bit.ly/1LBwbKn>

Budova bývalé školy – respitní hospicový dům

Dětský hospic Nadačního fondu Klíček je projektem dvoustupňovým. Prvním stupněm byla rekonstrukce budovy bývalé školy v Malejovicích (*dům i s přilehlým pozemkem nám roku 1997 věnovalo zastupitelstvo Uhlířských Janovicích, pod jehož správu obec Malejovice patří*).

Dům byl po stavebních úpravách zkolaudován v roce 2004 a od té doby nabízí možnost „odlehčovacích“ pobytů zejména rodinám, jejichž dítě nevyžaduje intenzivní ošetrovatelskou péči.

Pobyty ve zrekonstruované škole mají charakter asistované rodinné rekreace pro rodiny s vážně nemocnými dětmi nebo pro rodiny pozůstalé. Rodiny, s nimiž se obvykle setkáváme i v jejich domácím prostředí, do Malejovic během roku přijíždějí strávit několik dnů až týdnů, a my se z nich během jejich návštěvy snažíme sejmout většinu jejich běžných praktických starostí.

Kontakt s rodinami, ať doma, v malejovickém domě nebo např. v nemocnici, je součástí onoho „provázení na cestě“, v němž spočívá podstata a smysl dětské hospicové péče.

V malejovickém hospicovém domě je současně zázemí pro výjezdy do rodin, které se o své nemocné děti (či mladé dospělé) starají doma a uvítají v nějakém ohledu naši podporu či pomoc: nabízíme kupříkladu dlouhodobé zapůjčení pomůcek a zařízení, které umožňují či usnadňují péči v domácím prostředí (*např. polohovací postele, antidekubitní matrace, kyslíkové koncentrátory, pulsní oxymetry, odsávačky, vozíky, vany pro mytí ležících pacientů, apod.*).

Dům v Malejovicích č. p. 3

Abychom – nezávisle na zamýšlené novostavbě – zlepšili zázemí a ubytovací podmínky, které nabízí budova bývalé školy, začali jsme již před lety s postupnou a pozvolnou (tak, jak nám to umožňovala naše aktuální finanční situace) rekonstrukcí domu č. p. 3 na malejovické návsi.

Dům je majetkem našeho Nadačního fondu Klíček a po stavebních úpravách v něm vznikly čtyři pokoje s příslušenstvím a dvě samostatné bytové jednotky. Po stavební stránce byly úpravy prakticky dokončeny už v roce 2013. V roce 2016 pokračovalo vybavování další části interiéru novým nábytkem a v březnu 2016 jsme od společnosti Temr, s.r.o. převzali krásná kachlová kamna, která tvoří vybavení

jedné z přízemních bytových jednotek. Pro lepší využití tepla je z kamen zároveň vyveden ohřívací průduch do prvního poschodí. Na konci roku 2016 tak byly ve funkčním stavu čtyři pokoje a jedna bytová jednotka – vzhledem k potřebě uskladnit část vystěhovaného vybavení motolské rodičovské ubytovny jsme ovšem museli jako provizorní skladovací prostor využít celé přízemí, využití zbylých prostor domu omezeno není. V roce 2019 se v tomto ohledu situace nijak zásadně nezměnila, provozně bylo využíváno první poschodí domu, přízemí sloužilo převážně jako provizorní sklad, mimo jiné pro vybavení a část nábytku z vystěhované motolské ubytovny.

Novostavba ošetrovatelské jednotky

Druhým stupněm – který projekt malejovického dětského hospice dokončí – bude výstavba nového objektu, tzv. „ošetrovatelské jednotky“. V něm už bude možné systematicky poskytovat plné spektrum služeb dětského hospice, včetně intenzivního ošetřování a terminální péče. K novostavbě byla zpracována podrobná projektová dokumentace – v době, kdy se naši práci zaštiťovala obecně prospěšná společnost Energeia, která přislíbila projekt financovat z výtěžku vodní elektrárny ve Štětí, již dokonce na budovu ošetrovatelské jednotky bylo vydáno pravomocné stavební povolení. Společnost Energeia se ovšem po úspěšné dostavbě své elektrárny přestala znát ke svým slibům, k vlastní zřizovací listině v původní podobě (zakládací listina byla 6. 6. 2016 změněna) i ke smlouvě o spolupráci, kterou má s naším nadačním fondem uzavřenu, a projekt dětského hospice, na nějž získala značnou část svých sponzorů, zatím nepodporuje.

My projektovou dokumentaci průběžně revidujeme a aktualizujeme tak, aby při dostatku finančních prostředků bylo v co nejkratší době možné znovu získat stavební povolení.

Nový dům včetně kompletního vybavení bude představovat investici ve výši zhruba 100 miliónů Kč. Pro tento účel jsme v rámci veřejné sbírky zřídili samostatný transparentní účet, který bude využit v připravované fundraisingové kampani.

Z událostí v roce 2019

Snahy o nové vymezení pojmu "dětský hospic"

Na české hospicové scéně v tomto roce probíhalo několik protichůdných aktivit, jejichž snahou bylo novým způsobem definovat termín "dětský hospic" a systémově uchopit oblast hospicové péče o děti. Mediální pozornosti se dostalo zejména snahám Sekce dětské paliativní péče České společnosti paliativní medicíny (ČSPM) České lékařské společnosti Jana Evangelisty Purkyně (ČLS JEP). Pediatriká sekce – i s využitím našich vstupů, avšak bez reflexe našich kritických připomínek – začala pracovat na definici "dětského lůžkového hospice" a na standardech pro takové zařízení. Toto úsilí o terminologické vymezení "lůžkového" dětského hospice je však z našeho pohledu odklonem od konceptu, jaký dětský hospic v pojetí své zakladatelky, Sestry Frances Dominiky, představuje – posunem od jedinečné filosofie přístupu a péče ke snahám o jednotnou zdravotnickou normu, podřízenou primárně potřebám systému veřejného zdravotního pojištění. Jako vážný nedostatek této iniciativy vnímáme i skutečnost, že se pokus o autoritativní definici "dětského lůžkového hospice" odehrává bez jakéhokoli kontaktu s další – a v tomto směru minimálně stejně relevantní – odbornou společností ČLS JEP, totiž Českou společností hospicové péče.

Druhou iniciativu zaměřenou na oblast dětské hospicové péče vyvinula Asociace poskytovatelů hospicové paliativní péče (APHPP), nejstarší česká organizace sdružující většinu tuzemských lůžkových a řadu domácích hospiců; členem Asociace je i náš Nadační fond Klíček. APHPP uspořádala v říjnu 2019 seminář Děti a mladiství v hospicové péči – ač na akci se svým příspěvkem vystoupila i ředitelka našeho nadačního fondu, Markéta Královcová, bylo dominantním vyzněním semináře zpochybnění potřebnosti dětských hospiců jakožto samostatných zařízení a příklon k přesvědčení, že péči o umírající dítě je schopen poskytnout i každý hospic pro dospělé, což může být v ryze technickém smyslu samozřejmě pravda.

Obě zmíněné iniciativy však své závěry stavějí na určitém nepochopení toho, co je spojením "dětský hospic" v původním konceptu této služby primárně míněno, a ve svých úvahách vycházejí především z toho, jak je hospic pojímán zdejším zdravotnickým systémem: střetávají se tedy nad představou "lůžkového zařízení", které je pediatrikou modifikací hospice pro dospělé. Ať se v příštích letech diskuse vyvine jakýmkoli směrem, Nadační fond Klíček bude prosazovat tu podobu dětského hospice, jakou reprezentuje vize zakladatelky hnutí dětských hospiců, Sestry Frances, a jaká se nám během naší

vlastní mnohaleté práce osvědčila: tedy jako služby, jež je definována nabídkou rozšířeného přátelství a v níž má zdravotnicko-ošetrovatelské zázemí nedominující roli nezbytného technického servisu.

Vydání brožurky "Helen House"

V květnu roku 1992 přijala Sestra Frances Dominica naše pozvání k návštěvě tehdy ještě čerstvě postsocialistického Československa a spolu s prvním provozním ředitelem Helen House, panem Michaelem Garsidem, přijela přednášet na 1. mezinárodní konferenci o hospicích, která se konala ve Zlenicích na Sázavě a kterou jsme tehdy spolupřáteli.

Text její přednášky jsme mnoho let kopírovali pro studenty – a v roce 2019 jsme se jej rozhodli vydat v podobě samostatné publikace. Je totiž cenným svědectvím o myšlenkách, jež stály v pozadí celého konceptu dětského hospice, o pohnutkách, které vedly k jeho vzniku, o principech, na nichž je založen, a o účelu, jemuž by měl dětský hospic sloužit.

Od chvíle, kdy se "velké červené dveře" dětského hospice Helen House poprvé otevřely rodinám s nemocnými dětmi, zanedlouho uplyne čtyřicet let. Za tu dobu se v oblasti paliativní péče o děti mnohé změnilo: téma vážné nemoci už dávno přestalo být tabu a dětská hospicová péče začala nabývat různých podob, z nichž některé se svému původnímu předobrazu v mnohém vzdalují. I proto je dnes dobré se zastavit, zamyslet a pokorně ohlédnout zpátky ke kořenům.

Konference "Hospic – dobrá tečka za životem"

Asociace poskytovatelů hospicové paliativní péče uspořádala dne 16. května v pražském Paláci Charitas odbornou konferenci nazvanou "*Hospic – dobrá tečka za životem*". Se svým příspěvkem, nazvaným "*Co Vás možná napadne (s možná vůbec nenapadne), když se řekne dětský hospic*" na konferenci vystoupili i Jiří a Markéta Královci z našeho nadačního fondu – text jejich přednášky je možno nalézt pod tímto odkazem: <https://bit.ly/3hzQpxk>.

Den otevřených dveří

V roce 2019 uplynulo 15 let od kolaudace našeho respitního hospicového domu pro děti a jejich rodiny v Malejovicích – Den otevřených dveří letos proběhl 30. listopadu a kromě tradičního seznámení s prací a plány Nadačního fondu Klíček a Sdružení Klíček jsme tentokrát také vzpomínali a slavili; zahrát nám přijela skvělá kapela Marná snaha.

Podpora porodnicím

V průběhu celého roku jsme ve spolupráci s porodní asistentkou Lenkou Pazdera kompletovali a do českých porodnic distribuovali balíčky pro rodiny zažívající perinatální ztrátu. Součástí balíčků je také brožurka "*Když zemře miminko*", kterou jsme vydali v loňském roce.

Studijní cesta do britských dětských nemocnic a hospiců

V listopadu 2019 jsme ve spolupráci s porodní asistentkou Lenkou Pazdera zorganizovali třídní studijní cestu do Velké Británie pro pět vyučujících porodní asistence ze tří českých a moravských vysokých škol. Tématem cesty byla praxe v poskytování podpory rodinám v souvislosti s hroící nebo nastalou ztrátou dítěte. Jde o oblast péče, která je ve Velké Británii tradičně velmi rozvinuta. Účastníci cesty navštívili dvě londýnské nemocnice, které mají výborně vypracovaný program podpory po perinatální ztrátě (tj. v souvislosti s úmrtím miminka či porodem mrtvého plodu) – zahrnuje jak působení speciálně vyškolené "bereavement midwife", tak vhodně účelově adaptované nemocniční prostory. Součástí cesty byla rovněž návštěva dvou dětských hospiců v oblasti Velkého Londýna – Richard House a Haven House –, z nichž každý představuje jiný model přístupu k rodinám dětí s život zkracujícími diagnózami.

LETNÍ TÁBOR 2019

Letní tábory jsou samostatnou a svébytnou formou práce dětského hospice, jak ji v souladu s filosofií Sestry Frances Dominiky, zakladatelky dětské hospicové péče, vnímáme a pojmáme. Tábory pořádáme nepřetržitě od roku 1992 a jsou velmi otevřeným a živým společenstvím. Jsou určeny vážně nemocným dětem a jejich blízkým, sourozencům a dalším blízkým dětí, které zemřely, ale také těm, kdo se z nějakého důvodu nemohou nebo nechtějí účastnit "běžného" tábora: jezdí tak s námi také děti, kterým život komplikují všelijaké těžkosti, často (ale nejen) zdravotního rázu – nabízíme jim pobyt v indiánském týpí nebo v podsadovém stanu, i bezpečné zázemí zděného domu se všemi civilizačními vymoženostmi. Aby se dětem nestýskalo, mohou si s sebou na tábor vzít někoho blízkého – ať je to kamarád, sourozenec, rodič nebo třeba prarodič.

V porovnání s klasickými tábory panuje na tom našem relativní volnost (která ovšem neznamená absenci pravidel). Snažíme se, aby tábory nabízely především nesoutěživé hry a aby všem účastníkům – dětem i dospělým – dávaly možnost naučit se něčemu novému: věnujeme se výtvarným technikám (třeba práci s barvami, dřevem a hlinou), fotografování, filmování, hudbě a mnoha dalším zajímavým činnostem.

Nejdůležitější ale je, aby táborníci i ti, kdo se o ně starají, mohli trávit podnětný čas ve vlídném, otevřeném a přátelském a podpůrném prostředí, aby zažili svobodu, odpovědnost i solidaritu, aby jim společný pobyt dal něco, co svým významem a dopadem přesáhne hranice pouhých dvou prázdninových týdnů.

Tábor, který jsme uspořádali v roce 2019, byl v pořadí už osmadvacátý a vystřídalo se na něm přes sedmdesát dětí a dospělých. Velkou pomocí nám i v tomto roce byla společnost Accace: stejně jako v předešlých letech nám na pořádání tábora poskytla výrazný finanční příspěvek, a také tentokrát za námi její zaměstnanci během tábora do Malejovic přijeli a na jeden den připravili táborový program – jejich nabídka byla opět pestrá a vynalézavá a příprava naprosto precizní.

Tábora se znovu zúčastnila také herní specialistka z New Yorku, Deborah Vilas, která s našim nadačním fondem již několik let intenzivně spolupracuje. Její přítomnost dětem mimo jiné umožnila přirozeně a příjemně rozvinout jejich znalosti angličtiny. Svou táborovou zkušenost Deborah i tentokrát přiblížila na svém blogu PediaPlay, příslušný text (v angličtině) lze najít pod následujícím odkazem:

https://pediaplay.com/2019/07/11/klickek-hospice-summer-camp-kinderspiel-czech-style/?fbclid=IwAR1MmmhtUBn0sW5IkHYbRowlkA9IOjCOspxsxuonV8_Z1kpI1c5OIT4k4OA

Velkou pomocí s přípravou i s potáborovým rozebráním tábořiště nám byli zaměstnanci společnosti HSBC a Arriello – ti nám tradičně pomáhají v rámci svých programů společenské odpovědnosti.

DĚTI V NEMOCNICI

Impulsem ke vzniku Nadačního fondu Klíček (původně Nadace Klíček) byl osobní kontakt s hospitalizovanými dětmi – zjištění, co všechno děti v nemocnici trápí, co potřebují, jak hospitalizace působí na ně i na jejich blízké, a co by se dalo udělat pro změnu situace k lepšímu.

Na děti v nemocnici je proto zaměřena podstatná část naší práce – usilujeme o důsledné zavádění principů „family-centred care“ (*péče soustředěné na rodinu dětského pacienta*) do tuzemské péče o nemocné děti.

Od roku 1997 spravujeme internetovou **databázi všech nemocničních dětských oddělení** v České republice (*jak tato databáze, tak stránky detivnemocnici.cz, na nichž je umístěna, jsou v současnosti stále off-line a procházejí úpravou a aktualizací, která začala v roce 2014*) a poskytujeme **non-stop telefonické a e-mailové poradenství** v situacích, kdy rodiny narazí v souvislosti s hospitalizací svého dítěte na nějaký problém – věnujeme se tedy tomu, co je v zahraničí označováno jako rodičovská nebo klientská advokacie (*kde advokacií není míněno poskytování právních služeb, ale posilování hlasu „klienta“, který je ve vztahu k instituci ve znevýhodněném nebo oslabeném postavení, v našem případě jde nejčastěji o rodiče hospitalizovaných dětí, popřípadě o samotné dětské pacienty*).

Další důležitou oblastí práce, vztaženou k tématu dětí v nemocnici, je **vzdělávání herních specialistů a podpora rozvoje oboru herní práce**.

Samostatnou kapitolou je pak podpora **lidských práv v souvislosti s hospitalizací** a zdravotnickou péčí. V roce 1992 jsme vypracovali českou verzi Charty práv dětí v nemocnici, jež měla za svůj zdrojový text

chartu britské organizace NAWCH (*National Association for the Welfare of Children in Hospital*). Českou verzi charty podpořila Centrální etická komise při ministerstvu zdravotnictví ČR a s tímto textem se lze dodnes setkat v informačních zdrojích českých státních institucí, byť my už v současnosti pracujeme s Chartou EACH (*viz dále*) – jde dokument, který sice vychází ze stejného zdroje, jako „naše“ původní charta, v průběhu let byl ovšem precizován a doplněn vysvětlujícími komentáři, které se v roce 2001 staly jeho nedílnou součástí. Vysvětlující komentáře byly zatím naposledy aktualizovány v roce 2015 na jednání výboru EACH ve Švédsku; zástupci Nadačního fondu Klíček se na této aktualizaci rovněž podíleli.

Setkání EACH v Edinburgu

Od roku 2008 je Nadační fond Klíček, jako první organizace ze zemí bývalého sovětského bloku, řádným členem Evropské asociace na podporu dětí v nemocnici (*European Association for Children in Hospital – EACH*).

Každoročně se v některé z evropských zemí koná setkání výboru EACH – v roce 2019 bylo hostitelskou zemí Skotsko. Mezi probíraná témata patřila přítomnost rodičů u hospitalizovaných dětí a zázemí, které mají rodiče v nemocnicích k dispozici (zejména v souvislosti s rozsáhlým průzkumem, který v letech 2018/19 prováděla organizace Children's Health Scotland) a specifika pediatrické psychiatrie: na toto téma vznikla v EACH samostatná pracovní skupina vedena švýcarskou zástupkyní, Hanne Sieber, členem této skupiny je i J. Královec z Nadačního fondu Klíček.

Herní práce s dětmi v nemocnici

Naše aktivity v oblasti herní práce mají dvojí podobu – vzdělávací a praktickou.

Vzdělávací působení spočívá především v organizování vzdělávacího programu pro přípravu herních specialistů (*program „Specialista pro hru a komunikaci v institucionální a domácí péči“ pořádáme od roku 2003 s Vyšší zdravotnickou školou v Plzni, která jej organizačně zajišťuje; na prvních bězích programu se podílela také Fakulta humanitních studií (FHS) Univerzity Karlovy v Praze*). Od roku 2013 jsme žádný běh programu nepořádali, ale pracovali jsme na rozšíření původní koncepce o rozměr doprovázení a na hledání takové organizační struktury, která by umožnila znovu do vzdělávání zapojit i FHS – důležité bylo najít takový vzdělávací formát, který by nahradil zrušenou formu certifikovaného programu. Podle průběžných plánů jsme chtěli nový běh programu odstartovat v roce 2017, což se z organizačních důvodů nepodařilo – pokračovali jsme tedy alespoň v pořádání samostatných odborných seminářů pro odbornou i laickou veřejnost (*viz dále*).

Současně dál usilujeme i o to, aby se roli herního specialisty konečně dostalo i systémového ukotvení. Za tím účelem jsme už v roce 2014 vytvořili pracovní skupinu, sestávající zejména ze zahraničních profesionálů (*z Velké Británie, Nizozemí, USA a Japonska*) ochotných napomoci svými zkušenostmi k etablování této nové profese, včetně vzdělávání, a také k tomu, aby se idea herní práce s dětmi v nemocnici v českém prostředí nepokřivila pod vlivem zájmových tlaků. V roce 2017 se skupina rozrostla o Ann Elmquist Fridh, herní specialistku ze Švédska, a Marifer Busqueta Mendoza, herní specialistku a psycholožku z Mexika.

Zajišťování **praktické herní práce** probíhá už od roku 2008 na dětském oddělení Městské nemocnice Ostrava (*MNO*). Na základě smlouvy o spolupráci mezi nemocnicí a našim nadačním fondem (*a za spolupráce a prostřednictvím Sdružení Klíček*) zde již desátým rokem zajišťujeme působení vždy alespoň dvou herních specialistek, které jsme pro tuto práci vyškolili a jejichž supervizi, další vzdělávání i praktickou podporu zajišťujeme. Práci herních specialistek k naší velké radosti dlouhodobě podporuje i ostravský magistrát.

Akce v roce 2019

Podzimní blok seminářů o herní práci

Ve dnech 2. 11. – 9. 11. 2019 na naše pozvání opět přiletěla do České republiky herní specialista Deborah Vilas z USA, certifikovaná herní specialista, socioložka a publicistka, vyučující studenty magisterského oboru herní práce na Bank Street College of Education v New Yorku. V dubnu 2019, na výročním setkání největší americké profesní asociace herních specialistů (ACLP) v Chicagu, získala Deborah za svou práci prestižní ocenění ACLP 2019 Distinguished Service Award.

Deborah Vilas působí jako jedna z našich odborných konzultantek pro etablování role herního specialisty ve zdravotnickém systému a pro přípravu nového vzdělávacího programu pro budoucí

vykonavatele této profese. Během svého listopadového pobytu přednášela mj. pro zaměstnance dětského oddělení Městské nemocnice Ostrava, studenty Vyšší zdravotnické školy v Plzni a tradičně vedla i otevřený popularizační seminář pro veřejnost v prostorách Skautského institutu na Staroměstském náměstí v Praze.

ROZDĚLENÁ RODINA

Při své práci s vážně nemocnými a hospitalizovanými dětmi a jejich blízkými se během let přirozeně setkáváme také s rodinami, jejichž trápení není prvotně – nebo pouze – zdravotního rázu: potkáváme děti, jejichž rodiče se rozvádějí nebo jsou rozvedení, děti, jejichž rodič je ve výkonu trestu, děti, které musejí strávit nějaký čas v léčebnách nebo ústavech, děti, které žijí v podmínkách, hrozících odebráním z rodiny, a také děti v mnoha dalších specifických situacích. Postupně jsme získávali zkušenosti s tím, jak lze těmto dětem a jejich blízkým účinně pomoci a alespoň trochu zmírnit zátěž, s níž se musejí vyrovnávat.

Dětem, které se ocitly v těžké situaci, a také jejich rodičům (*prarodičům, pěstounům či dalším blízkým lidem*), kteří o to projeví zájem, nabízíme praktickou pomoc a podporu právě v rámci našeho projektu „Rozdělená rodina“. Naše podpora a praktická pomoc:

- vycházejí vždy z konkrétní situace a potřeb konkrétního dítěte a jeho blízkých;
- se opírají o principy známé jako „family-centred care“, tedy péče zaměřené na rodinu;
- respektují Úmluvu o právech dítěte;
- mají minimalizovat negativní dopad odloučení dítěte od jeho blízkých a také případný negativní dopad pobytu dítěte mimo prostředí rodiny (domova);
- se soustředí na navrácení „normálního“ a „známého“ do prostředí neznámé instituce v situaci, kdy dítě získává novou, mnohdy nepříjemnou zkušenost;
- se orientuje také na posilování vztahů a vazeb pro dítě známých a důležitých, zejména během pobytu mimo prostředí domova;
- zahrnují také důležitou fázi přijetí dítěte do nového (neznámého) prostředí a neméně důležitou fázi přípravy na jeho návrat domů, zpět do rodiny – je-li to možné.

Při své práci spolupracujeme například s dětskými psychology, psychiatrem, sociálními pracovníky, lékaři, zdravotními sestrami, fyzioterapeuty, pedagogy, právníky, duchovními. Rodiny a pěstouny odkazujeme také na další organizace a instituce, kde by mohli najít radu, pomoc a podporu. Nadační fond Klíček má díky svému členství v EACH (*Evropské asociaci na podporu dětí v nemocnicích*) možnost konzultací s příslušnými odborníky, zabývajícími se potřebami a právy dětí, v mnoha evropských zemích.

Veškeré naše snažení vychází z přesvědčení, že vytržení dítěte ze známého prostředí, z domova, je krajním řešením, ke kterému by se mělo přistoupit jen v nejzazším případě, pokud už byly všechny ostatní možnosti pomoci a podpory vyčerpány. Dítě by nemělo být izolováno od svých blízkých, pokud k tomu nejsou opravdu velmi závažné důvody, posouzené soudem – i v takovém případě je ale na místě velká citlivost a vnímavost k plnému spektru potřeb dítěte, nejen k potřebám hmotným. V České republice je však například cesta dítěte z domácího prostředí do ústavní péče stále velmi snadná a rychlá a názor pracovníků OSPOD je někdy bez dostatečného zkoumání a kritického zvažování přetransformován v definitivní závěr soudu.

Opakovaně jsme se při své práci setkali s odsudky zaměstnanců institucí vůči rodičům a pěstounům – tam, kde by bývala byla na místě vlídná a chápavá podpora a pomoc. Stále se, žel, dostatečně nevyužívají možnosti pomoci rodině a pěstounům, dostatečně se nepracuje s principy sanace rodiny. Zároveň se bagatelizuje trápení, které s sebou odloučení dítěte od jeho blízkých nese.

Opakovaně se také setkáváme s tím, že zaměstnancům institucí, kde pobývají děti (často izolované od svých rodičů nebo pěstounů), chybí povědomí o potřebách dětí i o jejich právech.

V roce 2019 jsme v rámci tohoto projektu poskytovali kontinuální podporu třem rodinám.

Projekt JITROCEL

Projekt byl spuštěn v roce 2018 a je zaměřen na podporu rodin po úmrtí dítěte a rodin s dítětem po ztrátě jiného člena. Podpora rodiny po ztrátě je přirozenou součástí práce Nadačního fondu Klíček od počátku jeho existence, v projektu Jitrocel se jí však dostává samostatné tématizace. Vyčlenění samostatného projektu bylo zčásti iniciováno navázáním spolupráce se Sdružením pohřebnictví ČR, tato spolupráce pokračovala i v roce 2019.

Projekt Jitrocel aktuálně zahrnuje:

- možnost využít zázemí první části dětského hospice v Malejovicích (respitní hospicový dům mohou rodiny využít v kterékoli fázi onemocnění dítěte, ale i po jeho úmrtí)
- možnost zapůjčení tzv. "cuddle-cot" (chladicí podložky s postýlkou/košíkem) pro tělíčko zemřelého miminka do domácího prostředí i do nemocnice
- provoz non-stop telefonní poradenské a informační linky
- praktickou pomoc rodinám po úmrtí dítěte
- vydávání materiálů pro rodiče, zdravotníky i nešší veřejnost (např. kniha "O dětech a smrti" od E. K. Rossové, brožurka "Když zemře miminko", materiál: "Co Vás možná napadne, nebo třeba vůbec nenapadne, když se řekne dětský hospic")
- rozvíjení tématické knihovny
- vzdělávací semináře pro všechny, kdo se s rodinami nevy léčitelně nemocných dětí a s pozůstalými rodiči a dalšími pozůstalými setkávají a nabízejí jim své služby (zaměstnanci nemocnic, porodnic, hospiců, pohřebních služeb, porodní asistentky, duly, laktační poradkyně atp.)
- ve fázi přípravy je dílčí projekt "Průvodce pohřebními službami v ČR" – určený pro rodiny, jimž zemřelo dítě a potřebují se rychle zorientovat a vybrat si pohřební službu, a také pro kohokoli, kdo se zajímá o pohřebnictví a pohřební služby

DALŠÍ AKCE A UDÁLOSTI V ROCE 2019

Tříkrálový koncert

Tříkrálovým koncertem se každoročně symbolicky loučíme s časem Vánoc a vstupujeme nového roku, plného nových dobrodružství. V roce 2019 koncert proběhl opravdu na den přesně na svátek Tří králů, v neděli 6. ledna, jako obvykle v kostele sv. Františka z Assisi v Praze 4, v ulici U Habrovky. Společné zpívání tradičních i méně známých koled bylo zakončeno posezením u čaje, kávy, cukroví a vánočky, ve sběrací pokladniče se tentokrát sešlo **4.459,- Kč**.

Bazárek v Divadle Na Fidlovačce

Dne 23. února se díky pořadateli, komunitě Cestička, ve foyer Divadla Na Fidlovačce uskutečnil dobročinný bazárek s tombolou – výtěžek z celé akce byl věnován našemu nadačnímu fondu a činil úžasných . Přijali jsme také dětské oblečení, které se na bazárku neprodalo – to jsme pak během roku rozvezli do sociálně hůře situovaných rodin.

Férová snídane

K "férové snídani" jsme prostřeli v sobotu 11. května. Už podruhé jsme se tím připojili k hnutí, jehož smyslem je zajistit lidem z Asie, Afriky a Latinské Ameriky takové podmínky, aby se mohli důstojně uživit vlastní prací – více zde: <http://bit.do/eRgpS>. Na Férové snídani měl premiéru úžasný nový venkovní stůl, který nám zadarmo a na míru vyrobil šikovný dobrovolník ze sousedního Mitrova, pan Lukáš Urban.

Adventní koncert

Tradiční adventní benefiční koncert, který je neokázalým poděkováním všem našim pomocníkům a přátelům, a zároveň příležitostí, jak díky krásné a povznášející hudbě vystoupit z předvánočního shonu, proběhl ve středu 18. prosince 2019 v kostele Sv. Kříže v Praze Na Příkopě. Dobrovolné příspěvky ve sběrací pokladniče činily **7.880,- Kč**.

Veřejná sbírka

Veřejná sbírka probíhá od 1. května 2016 na dobu neurčitou, osvědčení k jejímu konání vydal Magistrát hl. m. Prahy dne 25. dubna 2016 pod č. j. S–MHMP/705072/2016.

Účelem sbírky je budování a provoz dětského hospice, jehož zřizovatelem je Nadační fond Klíček v obci Malejovice u Uhlířských Janovic, zejména pak výstavba ošetrovatelské jednotky tohoto dětského hospice; propagace dětské hospicové péče; podpora principů péče zaměřené na celou rodinu dětského pacienta (family-centred care) v českých dětských nemocnicích, v institucích pečujících o děti a v komunitní, terénní a domácí péči; poskytování praktické podpory rodinám s nemocnými dětmi a rozvoj a zajišťování odborné herní práce, v zahraničí známé jako *health play-specialism* (Velká Británie) *child-life* (USA).

Průběžná vyúčtování se podávají jednou ročně, třetí průběžné vyúčtování sleduje období od 1. června 2018 do 31. května 2019. Za toto období činil souhrnný čistý výtěžek veřejné sbírky **139.926,- Kč**.

Výroční zpráva Nadačního fondu Klíček za rok 2019 FINANČNÍ ČÁST

Finanční část výroční zprávy obsahuje soupis dárců a dále přehledy, jež jsou součástí daňového přiznání – tedy *Rozvahu a Výkaz zisku a ztráty*.

Poděkování dárcům za rok 2019

Velmi děkujeme všem našim podporovatelům, díky nimž můžeme dělat všechnu práci, která je popsána na předcházejících stránkách. Zvláštní poděkování patří následujícím jednotlivcům i společnostem, jejichž příspěvek přesáhl hranici 10.000,- Kč a které zde v souladu s nadačním zákonem jmenovitě uvádíme:

ACCACE s.r.o.	200.000,-
Agris, spol. s r.o.	50.000,-
Ing. Jan Bečvařík	12.000,-
Nela Bicková	15.905,-
Zbyněk Doležal	15.000,-
Jan Fér	12.000,-
manželé Fuskovi	20.000,-
Ing. Petr Hanikýř	12.000,-
Martin Hošna	50.000,-
Jiří Hrnčíř	10.000,-
HSBC Bank	70.000,-
HSBC Bank plc – pobočka Praha	90.000,-
MUDr. Eva Jarošová	20.000,-
Vladimír Javorský	20.000,-
Joyful Craftsmen s.r.o.	25.000,-
Ing. Ondřej Klazar	50.000,-
KODYS, spol. s r.o.	450.000,-
LEDOVYS, s.r.o.	30.000,-
Miroslav Levic	12.000,-
JUDr. Jan Mach	10.000,-
MALEDOK, s.r.o.	30.000,-
Petra Masopust Šachová	12.000,-
Ing. Stanislav Matějka	10.000,-
MIBCON a.s.	520.000,-
MIBCON NDC s.r.o.	140.000,-
MKS Dobřany	50.650,-
Moravská pohřební společnost	50.000,-
Nadační fond Anima	12.000,-
Ing. Jana Novotná	10.000,-
PEGAS CZ s.r.o.	20.000,-
Prázdné domy, z. s.	20.000,-
PROMAC stavby s.r.o.	25.000,-
MUDr. Iva Průžková	10.000,-
Michael Rychnovský	10.000,-
Martin Sittek	100.000,-
SITTEK, s.r.o.	25.000,-
Aleš Skála	50.000,-
Bart Spierenburg	29.982,-
SSI-real, s.r.o.	20.000,-
Jiří Suchánek	15.000,-
Tilak, a. s.	40.000,-
Martina Vaclová	24.000,-
VAILLANT GROUP CZECH s.r.o.	10.000,-
Jan Vančura	12.000,-
Ing. Libor Winkler	60.000,-

Součástí tohoto seznamu nejsou příjmy, byť přesahující částku 10.000,- Kč, které byly shromážděny anonymně v rámci veřejné sbírky.

Naše poděkování samozřejmě patří i všem dalším dárcům a pomocníkům, mezi něž patří zejména:

Tomáš Adamec, Vladimír Altmann, Ariello s.r.o., Věra Bainerová, Alexander Balcárek – Místní knihovna Postřelmov, Karel Bartoň, Kateřina Běčáková, Pavel Bečvář, Barbora Běloušková, Petr Beránek, Veronika Bernardová, Jana Blažková, Ing. Jana Bludská, CSc., Martina Březinová, Ing. Ivan Burda, Martin Cieslar, Bára Čadanová-Andrejsová, Roman Čecháček, Jan Čermák, Monika Černochová, Filip Červený, Ing. Kateřina Čiháková, Michaela Čítková, Eva Dajčová, RNDr. Josef Dolejš, Jana Doubravová, doc. Tomáš Dostál, Jaromír Dyba, Pavlína Dzurková, Ing. Pavel Exner, Blanka Faitová, Fewer Owls, Helena Fojtlová, Tereza Gábrišová, Mgr. Tomáš Gajdarus, Markéta Gausová-Zörnerová, Barbora Haláčková, Oriana Hartová, Markéta Hátlová, Lukáš Hel, Hana Hoffnerová, Václav Holý, Lada Horná, Petr Hošek, Martina Hourová, Jana Hrdličková, Jan Hron – ZŠ Šťastná, Třešť, Ing. Tomáš Hyka, Anna Hylská, Jindřich Chládek, Zdeňka Iltisová, Ing. Zdeněk Jakubínský, Karel Janda, Otakar Janda, František Janota, Lenka Jilečková, Jan Jindra, J.T.O. SYSTEM, s.r.o., Jiřina Kábová, Zdenka Kalistová, Jiří Kamenský, Stanislav Karásek, manželé Kašparovi, Barbora Kinská, Dalibor Kohout, Radovan Kohút, Jana Konečná, Filip Korbel, Blahoslava Košacká, JUDr. Zdeněk Kozák, Marek Kratěna, Jiří Kratochvíl, Jana Kratochvílová, Ing. Miloš Krejčíř, Eva Krupková, PhDr. Lenka Kusáková, Pavel Lazecký, Luboš Legát, Vendulka Lisnerová, Petr Lojkásek, Josef Lomič, Lubomíra Lukáčová, Sylva Lukšová, Jakub Lupomeský, Michaela Machovcová, Dagmar Malénková, Pavla Mališová, Pavel Markalous, Jitka Martinovská, Josef Mařík, Petr Mašek, Jitka Mazalová, Lenka Medvecová-Tinková, Tadeáš Mengler, Městská knihovna Rtyně, Jiří Mirovský, Martina Mittelbachová, Martina Moravcová, Jakub Moravčík, Naděžda Morozova, Hana Mrňáková, Štěpánka Nadlerová, Radmila Navrátilová, Ing. Vojtěch Němeček, MUDr. Soňa Neumannová, Radek Nohál, Jaromíra Nováková, Alžběta Ondrová, Veronika Oříšková, doc. Martin Pavlíček, Šimon Pavlík, Markéta Peňázová, Miroslav Podhajský, Helena Pokorová, Vojtěch Poskočil, Pragotour s.r.o., Mgr. Ivo Prax, Jiří Roček, Nikola Rokycanská, Jiří Ronovský, Aleksandra Rýdlová, Martin Řeháček, Nabanita Saha, Jaroslava Salomová, Tomáš Sasín, Marie Sejkorová, Philip Charles Selbie, Martin Schmied, Petr Schneeweiss, Radek Sikora, MUDr. Jiří Skácel, Kamil Skuhra, Lucie Slavíková, PhDr. Irena Sobotková, Vladimíra Sylva Sodomková, Luboš Soukup, Alena Soušková, Petr Staněk – STAPOX spol. s r.o., Miroslava Staříková, Jiří Suchánek, Vladimír Svoboda, Irena Šilhanová, Jiří Šimka, PhDr. Zdeňka Šírková – Ordinace klinické psychologie, Vojtěch Široký, Jan Šisl, Jarmila Šmikmátorová, Hana Šmitáková, Petra Šrubařová, Jaroslav Štekl, Roman Štubňa, Klára Šumová, Radmila Švejcarová, Bc. Jaroslav Talpa, Blanka Tauberová – Knihovna Sedlčany, Samuel Titěra, Martin Tomášek, Hedvika Tomšová, Irena Tomšová, Lukáš Urban, Mgr. Tomáš Urban, Miroslav Včelař, David Vícha, Olga Vinšová, Štěpán Volf, Alena Volková-Balvínová, MUDr. Ivan Vrba, Ing. Petr Vymazal, Tomáš Waněk, Ing. Stanislav Wilczek, Olga Zabloudilová, Jaroslav Zábrša, Jiří Zajíc, Tomáš Zelený, ZŠ Komenského Čelákovice, Svatopluk Ždímal

Omlouváme se všem, koho jsme v seznamu nebyli schopni uvést – zejména se to týká těch dárců, kteří nám svůj příspěvek poslali prostřednictvím poštovní poukázky a jejichž jméno nám zůstalo skryto.

Daňový subjekt:	Nadační fond Klíček
IČ / DIČ:	45247234 / CZ45247234
Sídlo účetní jednotky:	Renoirova 654/20, 15000 PRAHA 5

**Výbrané údaje z Rozvahy pro účetní jednotky,
u kterých hlavním předmětem činnosti není podnikání, ve zkráceném rozsahu
ke dni 31.12.2019
(v celých tisících Kč)**

A K T I V A		stav k prvnímu dni účetního období	stav k poslednímu dni účetního období
		1	2
A.	Dlouhodobý majetek celkem	11771	11024
A.I.	Dlouhodobý nehmotný majetek	46	46
A.II.	Dlouhodobý hmotný majetek celkem	24727	24727
A.III.	Dlouhodobý finanční majetek celkem		
A.IV.	Oprávký k dlouhodobému majetku celkem	-13002	-13749
B.	Krátkodobý majetek celkem	1671	1444
B.I.	Zásoby celkem	24	24
B.II.	Pohledávky celkem	273	263
B.III.	Krátkodobý finanční majetek celkem	1353	1136
B.IV.	Jiná aktiva celkem	21	21
	Aktiva celkem	13442	12468

P A S I V A		stav k prvnímu dni účetního období	stav k poslednímu dni účetního období
		1	2
A.	Vlastní zdroje celkem	13218	12253
A.I.	Jmění celkem	10765	10765
A.II.	Výsledek hospodaření celkem	2453	1488
B.	Cizí zdroje celkem	224	215
B.I.	Rezervy celkem	0	0
B.II.	Dlouhodobé závazky celkem	12	0
B.III.	Krátkodobé závazky celkem	212	215
B.IV.	Jiná pasiva celkem	0	0
	PASIVA CELKEM	13442	12468

Člen statutárního orgánu, jehož podpisový záznam byl připojen k účetní závěrce:	Csaba Farkas
---	--------------

Csaba Farkas

Daňový subjekt:	Nadační fond Klíček
IČ / DIČ:	45247234 / CZ45247234
Sídlo účetní jednotky:	Renoirova 654/20, 15000 PRAHA 5

**Vybrané údaje z Výkazu zisku a ztráty pro účetní jednotky,
u kterých hlavním předmětem činnosti není podnikání, ve zkráceném rozsahu
ke dni 31.12.2019
(v celých tisících Kč)**

	Název položky	činnost hlavní	činnost hospodářská	celkem
		1	2	3
A.	Náklady	4093	0	4093
A.I.	Spotřebované nákupy a nakupované služby	1303	0	1303
A.II.	Změna stavu zásob vlastní činnosti a aktivace			
A.III.	Osobní náklady	1141	0	1141
A.IV.	Daně a poplatky	7	0	7
A.V.	Ostatní náklady	98	0	98
A.VI.	Odpisy, prodaný majetek, tvorba a použití rezerv a opravných položek	746	0	746
A.VII.	Poskytnuté příspěvky	798	0	798
A.VIII.	Daň z příjmů			
	Náklady celkem	4093	0	4093
B.	Výnosy	3085	43	3128
B.I.	Provozní dotace			
B.II.	Přijaté příspěvky	3018	0	3018
B.III.	Tržby za vlastní výkony a za zboží	66	43	109
B.IV.	Ostatní výnosy	1	0	1
B.V.	Tržby z prodeje majetku			
	Výnosy celkem	3085	43	3128
C.	Výsledek hospodaření před zdaněním	-1008	43	-965
D.	Výsledek hospodaření po zdanění	-1008	43	-965

Člen statutárního orgánu, jehož podpisový záznam byl připojen k účetní závěrce:	Csaba Farkas
---	--------------

Csaba Farkas

